

Preek van de Leek

Is geloven topsport?? Dat is de vraag die in me opkwam na het lezen van de opgegeven tekst voor deze uitdaging. Mijn man en ik zijn gezegend met een gezin van 3 dochters en een zoon. Onze jongste dochter bleek een turntalent te zijn. 20 uur trainen in de week naast haar middelbare schoolopleiding was heel normaal. Alles stond in het teken van haar liefde voor deze sport. De blaren op haar handen van de brug of andere blessures, ze bleef ervoor gaan! Uiteindelijk heeft ze wel wat medailles gewonnen. Maar als ik mijn dochter nu vraag waar die zijn?.. Misschien herkent u deze bevlogenheid wel uit de vele interviews van topsporters. Met hun talent, passie, bevlogenheid en doorzetting gaan ze ervoor. Met hart en ziel leven zij in dienst van hun sport. Als doel om het hoogst mogelijk te bereiken, ooit de beste van de wereld te zijn. Om misschien ook wel een paar jaar later naar hun trofee te moeten zoeken... Uiteindelijk is dus, na al die jaren van inspanning, de verworven roem tijdelijk en vervliegt. Boksen in de lucht zegt Paulus.

Paulus vraagt ons echter wel, om met diezelfde tomeloze passie, bevlogenheid en inzet te gaan voor het liefhebben van God in het vasthouden van het geloof in Jezus. Niet voor een lauwerkrans die vergaat of een medaille in de kast. Het gaat om een veel hoger niet te vergelijken doel, het eeuwige leven!

Wat hij ons zegt is bevlogen blijven geloven in Jezus en te leven naar de woorden van het Evangelie. Blijven bidden, werken, lezen en luisteren naar mensen die zijn boodschap vertellen en uitdragen. Het is dus zaak om je geloof te blijven trainen, je leven lang ermee bezig zijn. Om uiteindelijk aan de finish zelf verantwoordelijk te zijn voor het behalen van de overwinning. Paulus had een enorme drive om duidelijk te maken dat oprecht geloven een levenslange inzet vereist! In goede en in kwade dagen. U kent ook vast wel een verdrietige kant van het leven en soms slaat de twijfel dan toe. Ook de ellende die maar blijft plaatsvinden in onze wereld. Hoe kan dit allemaal gebeuren? De neiging om dan buiten de baan te raken is groot. God is toch immers liefde? Of in goede dagen jezelf laten meeslepen met alle luxe en leuke aspecten van deze tijd, ook dat kan je buiten de baan brengen. Dienstbaar zijn. Blijven kijken naar je medemens. Het rotsvaste geloof in de liefde van God voor Zijn mensen blijven zien. Dat is de topsport die Paulus van ons vraagt!

Atleten gaan in hun race de competitie aan met hun mede-sporters, aangemoedigd door publiek. Wij echter staan samen op de baan. Er is geen onderlinge competitie. Wij moedigen elkaar aan. Eenieder komt op zijn eigen wijze over de streep. In de training hebben wij elkaar nodig, vullen elkaar aan met ieders eigen talent. Paulus had een enorme passie om duidelijk te maken hoe belangrijk dit is. Zijn taak was om die eerste christengemeenten te wijzen op het belang van hun leefwijze. Hij doet dit in zijn bevlogen brieven, die ook ons onderwijzen in de leer om christen te zijn.

Toch was hij ook bang om te bevlogen over te komen, waardoor men zich tegen hem zou kunnen keren, en dacht zelfs dat hij daardoor gediskwalificeerd zou kunnen worden in zijn opdracht om het Christendom te verspreiden. Hij vertelt ons, door op zijn lichaam te beuken, zichzelf zo bij de les te houden. Ontroerend en herkenbaar. Vaak vinden wij onszelf ook heel

belangrijk in het werk dat we doen. Kunnen daar heel bevlogen en gefocust in zijn! Nee, zegt Paulus, dat lichaam moet in bedwang gehouden worden om in de geest van Jezus je leven te leiden. Om aan die opdracht te voldoen is het dus zaak om onszelf te blijven terugroepen! Als je gelooft zul je daar een leven lang aan moeten werken. De naaste als jezelf, ook als je er even geen zin in hebt.. Zoals een atleet die zichzelf uitput, uit liefde voor de sport, zo zullen wij onszelf moeten wegcijferen uit liefde voor God en daarin voor de medemens. God liefhebben is Jezus liefhebben. Zijn leefwijze in de periode hier op aarde. Zijn woorden en daden. Zijn diepmenselijke betrokkenheid. Hijzelf is immers mens geweest en weet als geen ander hoe zwak wij mensen zijn. Altijd twijfelen, of een time out nodig hebben. Hij coacht ons dan op dat moment door de mensen die we ontmoeten en ons weer op de baan zetten. Daarmee bewijst Hij Zijn niet aflatende aandacht en liefde. Hij werkt door mensen, de uitleg van voorgangers, die zich verdiept hebben om Zijn woord gestalte te geven en hier ook naar leven. Zij moedigen ons aan om te blijven geloven. Wel in het besef dat ieder van ons straks alleen over de streep komt en moet afwachten of we wel voldoende hebben gedaan om de overwinning van het leven op de dood te mogen vieren.... Want als zelfs Paulus twijfelt, ja, wie zijn wij, wie ben ik?...stiekum hoop ik dan natuurlijk op die barmhartige God die Jezus ook is. Toch...

Paulus wijst in zijn brief op de passie van atleten, waarvan de roem hier op aarde en hun doel, vergankelijk is. Hij zegt dat voor oprecht vasthoudende gelovigen, die in de liefde van God blijven getuigen, een onvergankelijk leven met Hem is weggelegd in eeuwigheid!

Heel graag sluit ik af met een tekstje van Toon Hermans, die met heel eenvoudige woorden zijn geloof kon beschrijven die telkens weer de twijfel overwint!

Wanneer ik wel eens niet bidden kan, voel ik acuut; ik mis iets want ergens ben ik zeker van, er moet iets zijn, er is iets

Het is geen vaag verlangen, het is geen hebberig wensen Ik voel dat er iets eeuwigs is, ik zie het aan de mensen.